

کورتیهک له ژياننامه ی شاعیر: ^(۱)

ناوی ته وای: «مه لا عه بدوللا، کورپی مه لا موسته فا، کورپی مه لا سالح، کورپی حاجی فه قی عه لی، کورپی سو فی ره مان» ه، له هۆزی «بابان» و له نه وهی «سلیمان پاشا» ی کورپی «عه بدورپه مان پاشای بابان» ه ^(۲)، وهک «شاعیر» خۆی ئه یفه رموو: بیستوومه له باپیری خۆم که ئه یفه رموو: ئیمه به «نۆ پشت» ئه گه یه وه سهر «عه بدورپه مان پاشای بابان». به لام یه کیچ له باپیرانیان له بهر دروستبوونی چه نندین کی شه ی ناو خۆیی بنه ماله که یان ناچار به یه کجاری شاری «سلیمانی» به جی هیشتوو و چۆته «ناوچه ی لاجان» له کوردستانی رۆژه لات و پاش ئه وه ئیتر جاریکی تر نه گه راوه ته وه بۆ سلیمانی.

شاعیر له سالی «۱۹۳۲ ز» له دیی «گه لوان» ی سهر به شاری «نه غه ده» له «رۆژه لات ی کوردستان» له بنه ماله یه کی ئایینی چاوی به دنیا هه لێناوه که به هه مان شیوه باوک و باپیریشی ههر مه لا بوون و، باوکی له خزمهت

^(۱) پوخته ی ناوه روکی ئه م ژياننامه یه ی شاعیرم له خۆی وه رگرتوو. ئاماده کار

^(۲) ئه م زاته کورپی «مه هوود پاشای کورپی خالید پاشایه» و ئه چیته وه سهر «فه قی ئه همدی داره شمانه» و یه کیچ له ناودارترین و به هیترترین میره کانی «میرنشینی بابان» که توانی له ماوه ی «۲۴ سال» ی حوکمرانیی پچرپچری خۆیدا «۱۷۸۹ - ۱۸۱۳» خزمهتی بهرچاو به ئایینی پیروزی ئیسلام و گه ل و ولاته که ی بگه یه نی، له ناو حه رده می مزگه وتی گه ورده ی شاری سلیمانیدا نێژراوه. بنواره بۆ کتێبی: «سلیمانی؛ شاره گه شاوه که م»: جه مال بابان. ئاماده کار

«مه لا محه ممه دی جه لیزاده» و، باپیری شی له خزمهت «مه لا عه بدوللای جه لیزاده» دا له شاری «کویه» خویندوو یانه و پروانامه ی زانستیان و درگرتووه. شاعیر له پاش ماوه ی گه شه کردن و له ته مه نی «شه ش حه وت» سالییدا له خزمهت باپیری خویدا «قورنانی پیروز» و «گولستانی سه عیدی» و کتیه سه رده تاییه کانی فه قیه تی خویندوو.

دوای نه وه وهک داب و نه ریتی خویندنی نه و سه رده مه ی کورده واری، باوکی نه ییتریه «حوجره ی فه قی» و ماوه یه کیش به م شیویه دریزه به خویندن نه دات، هه ر به مه به ستی به ده سته یانی زانیاری زیاتر، زوریک له شارو دیهاته کانی کوردستانی «پروژه لات» و «باشوور» گه راوه و له هه ر جیگاهه ک بوی ره خسابی به گویره ی پیویست ماوه ته وه و سوودی و درگرتووه، بو نمونه: چوته دی «گرده سوور» ی «لاجان» و له خزمهت زانای پایه به رزو به ناوبانگ «ماموستا مه لا سه ید حه سه نی - ابن الوازی» دا خویندوو یه تی.

پاشانیش چوته دی «زینوه» ی سه ر به شاروچکه ی «پرواندز» و ماوه یه ک له خزمهت ماموستا «مه لا نه سرولل» دا ماوه ته وه و له مانگی «۱۰/ ۱۹۵۱ ز» دا له خزمه تیدا ده ستی کردوو به خویندنی کتیبی «شرح العقائد - ی نه سه فی» وهک به خه تی خو ی له به رگی یه کیک له کتیه کانیدا نووسیویه تی: شروع و ده سپیکردنم به خویندنی کتیبی «شه رحه عه قایدی نه سه فی» له پروزی چوارشه مه ۱۳۳۰/۸/۸ شه مسی؛ به رامبه ر به موچه پرهمی سالی «۱۳۷۱ ی کوچی» له گوندی «زینوه ی شیخ» له خزمهت ماموستا «مه لا نه سروللای هه وشاری» خوی خاوهن که ره م جه زای بداته وه و له هه موو لایه کمان خوشبی «نامین».

پاشان له سه ره تای سالی «١٩٥٤» دا ئه چیتته «پینجوین» و له «مزگه وتی پاشا» له خزمهت زانای پایه بهرز «ماموستا مه لا عارفی پینجوینی» دا دریزه به خویندن ئه دات و ماوه ی «سالییک و چوار مانگ» له خزمهت ئه ویشدا ئه مینیتته وه و له و ماوه یه دا به شی «معان» له کتیبی «مطوّل» له زانستی به لاغه دا و ههروه ها کتیبی «گلنبوی برهان» له زانستی مه نطیقدا ته واو ئه کات، بیجگه له «سماع» کردنی هه ندیک کتیبی تر.

پاشان هه ر له پینجوینه وه ئه چیتته دی «بالک» ی شاری «مه ریوان» ی ئیران و له خزمهت زانای به ناوبانگ «ماموستا مه لا باقری بالک» دا ماوه ی «سالییک و شه ش مانگ» ئه مینیتته وه، هه ر له بهر ئه وه ی له ماوه یه کی زور که مدا شاره زایی و بالاده ستی «ماموستا» ی له هه موو بواره کانی زانستدا بو ده رئه که وئ، بویه بریار ئه دات ئه م شوینه بکاته دوا مه نزلگای خویندن و به ده سه ته یبانی «پروانامه ی زانستی»، بویه له خزمه تیدا هه ریه ک له کتیبی «جمع الجوامع» له زانستی «أصول الفقه» دا و ههروه ها به شی «خلع» ی کتیبی «تحفه» و «فرائض- ی شیخی قزلبی» له زانستی «فقه» دا و پاشان کتیبی «الذکر الجلالیة» ی^(١) له خزمه تدا ئه خوینیت، له گه ل «سماع» کردنی کتیبی

^(١) په رتووکیکی گرنگ و نایابه له زانستی «عقیده» دا، که دانراوی «ماموستا مه لا باقر» خویه تی و بویه کییک له قوتابییه کانی خوی داناوه که ماموستا مه لا «سه ید جه لاله ددینی حسینی» یه و هه ر به ناوی ئه ویشه وه ناوی ناوه، پاشان هه ر خوی شه رحیکی کردووه و ناوی ناوه «الألطاف الإلهیة شرح الذکر الجلالیة» که له دوو بهرگ پیکهاتووه و له سالی «١٩٩٥ ز» دا له سه ر ئه رکی هه زه وتی «شیخ محمه د عوسمان سیراجه ددینی نه قشبه ندی» له «ئه سه ته مبول» چاپ کراوه. ئاماده کار

«تەهزیب» لە زانستی «کلام» دا.

دوای ماوهیەکیش هەر لە خزمەت «مامۆستا مەلا باقر» و هەندیک لە قوتابییهکانی بە مەبەستی زیارەت ئەچنە «بیارە» بۆ خزمەت «حەزەرەتی شیخ محەممەد عوسمان سیراجەددینی دووهم» و لە «١٣ / جمادی الأولى ١٣٧٦ ک» بەرامبەر بە «١٦ / ١٢ / ١٩٥٦ ز» لە خزمەتیدا «تمشک» ئەکات و پێبازی پیرۆزی «تەریقەتی نەقشبەندیی» ئەگرێتە بەر.

پاشان لە سەرەتای سالی «١٩٥٧ ز» دا «پروانامەی زانستی» لە خزمەت «مامۆستا مەلا باقر» دا وەرئەگرێت.

هەر لەسەر فەرمانی «حەزەرەتی شیخ» رحمته الله ئەبێتە پێشنوێژ و وتارخوین و وانەبێژ و سەرخەمتی خانەقای «بیارە» و هەروەها کاتیی تایبەتی «حەزەرەتی شیخ» رحمته الله ^(١)، بەو شیوەیەش «سێ سال» لە «بیارە» ئەمێنێتەو، هەر لەم ماوهیەدا لە «بیارە» لە خزمەت مامۆستا و زانای شارەزای قورئان: «حاجی ئاننە محەممەد قارئی تورکمان صەحرايي و، پاشانیش لە «بەغداد» لە خزمەت زانای بەناوبانگ: «شیخ عەبدولقادری خەطیبی ئەعظەمییه»

^(١) ھۆکاری ناسین و ئاشنابوونی شاعیر بە مورشیدەکە، پێویستی بە درێژەپێدانیک ھەیە کە ڕەنگە لێردا نووسینی زەحمەت بێ، چونکە شاعیر خۆی پەرتووکیکی تایبەتی لەسەر سەرگۆزەشتە و «کەرەمات» ی مورشیدەکە داناو، بەشیکیشی لە ژیاڵی خۆی تێدا باس کردوو، کە ناوی «بریسکە ی یاقووت» ە، بۆ جاری یەکەم لە سالی «٢٠٠٨ ز» و بۆ جاری دووهم لە سالی «٢٠١٧ ز» دا چاپ و بڵاومان کردووە، لەلایەن بەرپر: «مامۆستا کامیلی کامیلی» یشەو وەرگیراوە سەر زمانی «فارسی» و، بەندەش دەستم کردوو بە وەرگیرانی بۆ سەر زمانی «عەرەبی». ئامادەکار

ئىجازەت قىرائەتى «خەتە» ۋە «شەھىد» ۋە «ئەگرى».

لە سەردەمى شۇرئى «مەھمۇد ئەلەي كەلىمە» دا لە كۈتۈپى سالى «۱۹۵۹ ز»
لەبەر بارۇشۇخى ناھەمۇرى ئەۋكەت، لە خەتەت خەزەت شۇخدا ۋە بە يادۇرى
كۈمەلىك لە مورىدان ۋە زانايلان «عىراق» بەجى ئەھلى ۋە بەرە «ئىران» كۈچ
ئەكەن، بۇيە «خەزەت شۇخ» ئە «ئەۋرۇد» مەزگەت ۋە مەزگەت ۋە خەتەت
دروست ئەكات ۋە بۇ مەۋى تەركى «بىست سالىك» ئەۋرە ئەھمەت.

شاعىر لە سالى «۱۹۶۹ ز» دا زىلى خىزائى پىك ئەھمەت.
ھەر لە خەتەت مەزگەت ۋە بە يادۇرى كۈمەلىك زۇر لە زانايلان ۋە
مورىدان دوو جار سەفەرى پىرۇزى خەج ئەكات.
پاشان لەبەر گۈزەتكارى بارۇشۇخ، لە سالى «۱۹۷۹ ز» دا ئەگەرىنەۋە بۇ
عىراق، ۋە لە سالى «۱۹۸۱ ز» دا بە «پىشنىۋىزى دوۋە» ى مەزگەت «شۇخ»
بابە ئەلى، لە گەۋەكى «سەرجىمەن - گۈزەت كۈن» لە شارى سالىمانى
دائەمەزىت.

لە بىيازى تەرىقەت ۋە تەسەۋۋىشدا ھەرچەندە شاعىر پىشنىۋىزى پەيۋەندى
بۇجى ۋە مەنەۋىي لە خەتەت مەزگەت «شۇخى بۇرھان» دا^(۱)
ھەبۋە ۋە مەنەۋىي ئەۋى لە دۇدا بۇۋە، بە ئەم لەبەر ئەۋە ئەم زاتە لە خالى
خەياتدا نەبۋە ۋە، شاعىر ئەزەت كە پەيۋەندى نىۋان «مورىد» ۋە «مورىد»

^(۱) ئەم زاتە گەۋە ۋە پەيۋەندە ناۋى: «بوسف» ۋە ئەقەبى «شەمسۇدەن» ۋە خەلىكى دىيى
«بۇرھان» ۋە لە ھۇزى «بىلباس» بۇۋە، لە سالى «۱۳۳۳ ك» دا كۈچى دىۋى كەۋە ۋە
مەرقەدى پىرۇزى ھەر لە دىيى «بۇرھان» ۋە بۇرەنە بۇ، يادى مەردان: ۲ / ۵۰۳ - ۵۰۴،
مەمۇستا مەھمۇد ئەلەي كەلىمە مۇدەپپىس. ئامادەكار

لە ڕێبازی تەریقەتدا بۆ پەرورە کردن و گەیانندی «مورید» بە پلە و پایە ی مەعنەویی و تەسەووف بەسراوە بە حالی حەياتی مورشیدەووە و ئەبێ لە ژياندا بێ، بۆیە هەردەم هەولێ داووە و ئاواقی ئەووە بوووە کە بگات بە خزمەت مورشیدیکی زیندووی راستەقینە، سوپاس بۆ خوا لە هاتوچوونی ڕۆژگاردای بە مەرامی سەرەکی دلی خۆی ئەگات و قەدەری خوا و ئەبێ کە ئاشنای بە مورشیدیکی لیھاتوو و شارەزا لە کاروباری مەعنەویی و پەرورە کردنی «مورید» و ئاشنا کردنی بە خواناسی راستەقینە، کە حەزەرتی «شیخ محەممەد عوسمان سیراجەددینی کۆری حەزەرتی شیخ عەلا ئەددین» ی بیارەییە ^{بە} بۆیە لیڤەووە دەرگای خۆشبەختیی لی ئەکرێتەووە و مورشیدەکە ی ئەبێتە چاوساغ و ڕی نیشانەری و هەستی دەرپرینی وشە ی جوان و پازاوی ئەبزۆینی و بە خەزینە یەکی شاراووە و بەنرخ ئاشنای ئەکات.

شاعیر ماوہی «٤٢ سال» ی تەمەنی لە خزمەت مورشیدەکەیدا بەسەر بردووە و هەردەم وەک پەپوولە ی دەوری چرای لی جیانەبۆتەووە، تا وەفاقی مورشیدەکە ی لە بەرواری «١٩٩٧/١/٣١ ز»، کە بەم بۆنە یەشەووە چەند پارچە شیعریکی نووسیوە. هەر بە شایەتی مورشیدەکە ی و زۆریک لە گەورە پیاوانی نەقشبەندی، شاعیر لە ماوہی ئەم چەند سالە ی تەمەنی لە خزمەت مورشیدەکەیدا ئاشنا بوووە بە زۆریک لە گەنجینە ی بەھاداری مەعنەویی و گەشتووە بە دوا پلە و پایە ی «عیرفان» و «تەسەووف».

هەر لە تەمەنی لاویتی شەووە خولیای شیعرو هۆنراوە بوووە و لە سەرەدەمی پیش ئاشنا بوونی بە مورشیدەکە ی، توانیویەتی بەقەدەر «دیوانیک» شیعرو هۆنراوە ی جوان و هەمەجۆر بەویتی شەووە و کۆیان بکاتەووە، لەم سەرەتایەشدا

نازناوی «غەریق» بۆخۆی دیاری ئەکا، پاشان لەبەرئەوێ بۆی دەرئەکەوێ
کە ئەم نازناوێ هێ شاعیریکی تر، بۆیە لە شیعری خۆیدا ئەیسپێتەو، بەلام
پاش بەخزمەت گەیشتنی مورشیدەکە و ئاشنابوونی پێی، لەبەر دروستبوونی
هەوینی عەشقی راستەقینە لە دەروونیدا، بێزار ئەدات کە ئەگەرچی ئەم
هۆنراوانە لە ئاستیکی بەرزیشدا بن، بەلام هەر ئەبێ بیانخاتە دەریای
فەرامۆشییەو و لاپەرەییەکی نوێ گەشاو و پرشنگدارتر لە سۆزی دەروونی و
«عەشقی حەقیقی» و هەست و نەستی ئەدەبیی هەڵداتەو، بۆیە لێرەو
نازناوی «فەنایی» بۆخۆی هەڵئەبژێرێت.

لە بواری شیعرو ئەدەبیاتی کوردیی و فارسیدا دەستیکی بالایی هەبوو و
ئەم بەرهەمەشی گەواهی ئەم راستییە و وەک پێناسەیەکی دیار وایە بۆ
کەسایەتی و ئاستی بەرز و پۆشنبیری شاعیر، هەروەها هەندیکیش شارەزایی
لە زمانی تورکی هەبوو.

جگە لە «وەزیفە ئاینیی» هیچ وەزیفەییەکی تری پەسمی نەبینیو و
بەشداری لە هیچ کاروباریکی پامیارییدا نەکردو، لە هەمان کاتیشدا و
لە هەموو ماوەی ژيانیدا خولای پێبازی کوردایەتی پاک و راستەقینە بوو و
هەردەم خەمخۆری کێش و گرفت نەتەوێکە بوو و، یەکیک لە ئاواتەکانی
ژیانی ئەو بوو بە چاوی خۆی ببینێ پۆژیک لە پۆژان گەلی کوردیش وەک
هەموو گەلانی تر لە ژێردەستەیی و چەوساندنەوێ دۆژمنانی پزگاری بێت و
بە مافی پەوای خۆی بگا، کە ئەمەش بە ئاشکرا لە زۆریک لە نووسین و
شیعرەکانیدا دەرئەکەوێت.

ئەگەر بمانهێوێ لە لایەنی سیفات و پەوشتی بەرز و دڵسۆزی و گەورەیی ئەم

زانده بدوین، بیگومان پیوسته‌مان به دهره‌لیکی زیاتر و فراوانتر نه‌بیت،
بویه به باشی ندرانین دم لایند به‌چن بیلین بؤ دوست و برادرانی شاعیر و
نودان دم ندرکه بخند سدر شالی خویان و قورساییه‌گیش له‌سدر شالی نیمه
کدم بگنده‌وه.

مدرحومی ماموستای «فدائی» له‌پاش تدمه‌لیکی پیروز و پم له‌خدمت
به‌هوی تووشوونی به «چلندی دل» و تدمه‌لیکی له‌سالی «۱۹۹۴ز»
ماوی نریکدی «ده‌سالی» ژبانی به‌نیش و نازار و ناره‌خه‌تیبه‌وه به‌سدر
نبره، هدر به‌وه‌شده‌وه له‌سالی «۱۹۹۵ز» سدفدری «له‌سته‌مبول»ی
کره و له‌وی دوو چار نه‌شته‌رگدری «قدستره‌ی دل»ی بؤ نه‌لجام درا، دوی
نوه تا راده‌یدک باری تندرستی پاش بوو، به‌لام له‌سالی «۲۰۰۴ز» دا
به‌هوی زیاتر چوونه‌ناو تدمه‌لیکی له‌خوشیبه‌گدی زیاتر کاریکدری له‌سدر
دروست کره، بویه به‌مه‌به‌ستی چاره‌سدری له‌به‌رواری «۲۰۰۴ / ۱۰ / ۷ز» دا
سدفدری ولاتی «لوپان»ی کره و داخلی «له‌سته‌خالندی تدمریکی» له
شاری «به‌یرووت» کرا و دوی ماله‌وه‌ی چلند پوژلیک تیایدا و چاره‌سدری
سدره‌تای پیوست تا راده‌یدک له‌خوشیبه‌گدی له‌سدر سووک نه‌بیت و حالی
به‌ره‌و باشی ندرچن، هدر بویه دوی دل‌نیاپوون له‌باشی باری تندرستی
له‌به‌رواری «۲۰۰۴ / ۱۰ / ۱۴ز» دا نه‌شته‌رگدری دلی بؤ نه‌لجام ندریت و
تیایدا سدرکه‌وتوو نه‌بیت، به‌لام سدره‌پای چاره‌سدری زاہیری تداویش
قدده‌ری خوی گدوره وانه‌پن لیره‌دا تدمه‌لیکی و ژبانی دنیای کوتای پن بیت و
بکات به‌لیقای به‌روه‌رگار و، له‌سه‌هات «۱۲/۳۰»ی پاش نیوه‌پو»ی پوژی
«۲۰۰۴ / ۱۰ / ۱۹ز» دا به‌هوی پاره‌ستانی دل و سینه‌گالی، گیانی پیروزی

بە خوا ئەسپێریت و وفات ئەکات، پاشان بە هەول و کۆششی بێ وچان و یارمەتی موریدانی نەقشەبەندی لە ولاتی «لوبنان» و «سووریا» و کوردستان لە مەراسیمیکی شایستەدا جەنازی پیرۆزیان هێناوە و بۆ کوردستان و پۆژی جومعه «٢٢ / ١٠ / ٢٠٠٤ ز» لە مزگەوتەکەی خۆی «مزگەوتی بوخارا» کە سالییک پێش وفاتی خۆی دروستی کرد لە «هەولێر» بە خاک سپێردرا.

خوای پەروەردگار بە بەهەشتی فراوانی خۆی شاد کردبێت و، ئەم بەرهەمه و سەرجه م بەرهەمهکانی تری بکاته توێشووی پۆژی قیامەتی و، لە تاوان و کەموکۆریی ئێمەش ببووری.

بە ئومیدی ئەوەی ئێمەش توانیبێتمان بەم کارە خزمەتێکمان بە گەنجینهی «کتیبخانهی ئەدەب و هونەری کوردیی» کردبێت و بەردیگمان خستبێتە سەر بەردیک و کەلینیکمان پڕکردبێتەوه.

عابد عبدالله مصطفیٰ

هەولێر

١ / شعبان ١٤٤٤ ک

٢١ / ٢ / ٢٠٢٣ ز

